Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 22. januára 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Elektronické komunikačné siete a služby — Smernica 2002/20/ES — Článok 5 ods. 6 — Práva na používanie rádiových frekvencií a čísel — Smernica 2002/21/ES — Článok 4 ods. 1 — Právo na odvolanie proti rozhodnutiu národného regulačného orgánu — Pojem ‚podnik dotknutý rozhodnutím národného regulačného orgánu' — Článok 9b — Prevod individuálnych práv na používanie rádiových frekvencií — Prerozdelenie práv na používanie rádiových frekvencií v dôsledku fúzie dvoch podnikov"

Vo veci C-282/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) z 24. apríla 2013 a doručený Súdnemu dvoru 24. mája 2013, ktorý súvisí s konaním:

T-Mobile Austria GmbH

proti

Telekom-Control-Kommission,

za účasti:

Hutchison Drei Austria Holdings GmbH, predtým Hutchison 3G Austria Holdings GmbH,

Hutchison Drei Austria GmbH, predtým Hutchison 3G Austria GmbH a Orange Austria Telecommunication GmbH,

Stubai SCA,

Orange Belgium SA,

A1 Telekom Austria AG,

Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič, sudcovia A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (spravodajca) a C. G. Fernlund,

generálny advokát: M. Szpunar,

* Jazyk konania: nemčina.

tajomník: I. Illéssy, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. mája 2014,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— T-Mobile Austria GmbH, v zastúpení: E. Lichtenberger, Rechtsanwalt,

— Telekom-Control-Kommission, v zastúpení: W. Feiel, Rechtsanwalt,

— Hutchison Drei Austria Holdings GmbH a Hutchison Drei Austria GmbH, v zastúpení: B. Burtscher, Rechtsanwalt,

— A1 Telekom Austria AG, v zastúpení: H. Kristoferitsch a S. Huber, Rechtsanwälte,

— rakúska vláda, v zastúpení: A. Posch, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: G. Braun a L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 9. septembra 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 4 a 9b smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/140/ES z 25. novembra 2009 (Ú. v. EÚ L 337, s. 37, ďalej len „rámcová smernica“) a článku 5 ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné siete a služby (smernica o povolení) (Ú. v. ES L 108, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337), zmenenej a doplnenej smernicou 2009/140 (ďalej len „smernica o povolení“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou T-Mobile Austria GmbH (ďalej len „T-Mobile Austria“) a Telekom-Control-Kommission (komisia pre kontrolu telekomunikácií, ďalej len „TCK“), v ktorom ide o zamietnutie zo strany TCK priznať spoločnosti T-Mobile Austria postavenie účastníka konania v konaní o schválenie zmeny vlastníckej štruktúry vyplývajúcej z prevzatia spoločnosti Orange Austria Telecommunication GmbH (ďalej len „Orange“) spoločnosťou Hutchison 3G Austria GmbH, teraz Hutchison Drei Austria GmbH (ďalej len „Hutchison Drei Austria“), ako aj o možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu TCK, ktoré bolo prijaté na konci tohto konania.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 4 rámcovej smernice, nazvaný „Právo odvolať sa“, v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby na vnútroštátnej úrovni existovali účinné mechanizmy, v rámci ktorých má každý užívateľ alebo podnik poskytujúci elektronické komunikačné siete a/alebo služby, ktorý je dotknutý rozhodnutím národného regulačného orgánu [ďalej len ‚NRO‘], právo podať odvolanie proti tomuto rozhodnutiu odvolaciemu orgánu, ktorý je nezávislý od zúčastnených strán. Takýto orgán,

ktorým môže byť súd, musí mať zodpovedajúce odborné znalosti na účinné vykonávanie svojich funkcií. Členské štáty zabezpečia, aby sa skutková podstata prípadov riadne zohľadnila a aby existoval účinný odvolací mechanizmus.

…“

4 Článok 8 rámcovej smernice, nazvaný „Ciele politiky a princípy regulácie“, vo svojom odseku 2 uvádza:

„[NRO] podporujú súťaž pri poskytovaní elektronických komunikačných sietí, elektronických komunikačných služieb a pridružených prostriedkov a služieb okrem iného tým, že:

…

b) zabezpečia, aby nedošlo k narušeniu alebo obmedzeniu hospodárskej súťaže v odvetví elektronických komunikácií, ako aj pri prenose obsahu;

…

d) podporia efektívne využívanie a správu zdrojov rádiových frekvencií a čísiel.“

5 Podľa článku 9b rámcovej smernice, nazvaného „Prevod alebo prenájom individuálnych práv na používanie rádiových frekvencií“:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby podniky mohli v súlade s podmienkami spojenými s právami na využívanie rádiových frekvencií a v súlade s vnútroštátnymi postupmi previesť na iné podniky alebo prenajímať iným podnikom individuálne práva na využívanie rádiových frekvencií v pásmach, pre ktoré je to ustanovené vo vykonávacích opatreniach prijatých podľa článku 3.

Takisto v prípade iných pásem členské štáty môžu stanoviť, aby podniky prevádzali individuálne užívacie práva na rádiové frekvencie na iné podniky alebo im ich prenajímali v súlade s vnútroštátnymi postupmi.

…

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa zámer podniku previesť práva na používanie rádiových frekvencií, ako aj ich skutočný prevod oznámil v súlade s vnútroštátnymi postupmi príslušnému vnútroštátnemu orgánu zodpovednému za udeľovanie individuálnych práv na používanie a aby sa zverejnil. …

…“

6 Článok 5 smernice o povolení, nazvaný „Práva na používanie rádiových frekvencií a čísel“, vo svojich odsekoch 2 a 6 stanovuje:

„2. …

Bez toho, aby boli dotknuté osobitné kritériá a postupy prijaté členskými štátmi na účely udeľovania práv na používanie rádiových frekvencií poskytovateľom služieb obsahu rozhlasového alebo televízneho vysielania, aby sa zabezpečilo plnenie cieľov všeobecného záujmu v súlade s právom Spoločenstva, sa práva na používanie rádiových frekvencií a čísel udeľujú postupmi, ktoré sú otvorené, objektívne, transparentné, nediskriminačné a primerané a v prípade rádiových frekvencií v súlade s ustanoveniami článku 9 [rámcovej smernice]. Výnimka z požiadavky na otvorené postupy sa môže uplatniť v prípadoch, keď je udelenie individuálnych práv na používanie rádiových frekvencií poskytovateľom služieb obsahu rozhlasového alebo televízneho vysielania potrebné na splnenie cieľa všeobecného záujmu vymedzeného členskými štátmi v súlade s právom Spoločenstva.

Pri poskytovaní práv na používanie členské štáty určia, či ich držiteľ môže preniesť a za akých podmienok. V prípade rádiových frekvencií sa musí zabezpečiť súlad takéhoto ustanovenia s článkami 9 a 9b [rámcovej smernice].

…

6. Príslušné vnútroštátne orgány zabezpečia účinné a efektívne používanie rádiových frekvencií v súlade s článkom 8 ods. 2 a článkom 9 ods. 2 [rámcovej smernice]. Zabezpečia, aby sa akýmkoľvek prevodom alebo hromadením práv na používanie rádiových frekvencií nenarušila hospodárska súťaž. Členské štáty môžu na takéto účely prijať vhodné opatrenia, ako je nariadenie predaja alebo prenájmu práv na používanie rádiových frekvencií.“

Rakúske právo

7 § 8 všeobecného zákona o správnom konaní (Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz) znie:

„Osoby, ktoré využijú úradné činnosti alebo na ktoré sa úradné činnosti vzťahujú, sú zúčastnenými osobami, a v rozsahu, v akom im vo veci prislúcha právny nárok alebo iný právny záujem, sú účastníkmi konania.“

8 § 54 zákona o telekomunikáciách z roku 2003 (Telekommunikationsgesetz 2003, BGBl. I, 70/2003, ďalej len „TKG 2003“), nazvaný „Prideľovanie frekvencií“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Prideľovanie frekvencií sa uskutočňuje podľa plánu používania a prideľovania frekvencií spočívajúceho na objektívnych, transparentných, nediskriminačných a primeraných kritériách v transparentných a objektívnych konaniach, ako aj v súlade s dodržiavaním technologickej a služobnej neutrality.“

9 § 55 TKG 2003, nazvaný „Prideľovanie frekvencií regulačným orgánom“, znie takto:

„(1) [NRO] musí prideliť frekvencie, ktoré mu boli zverené, uchádzačovi, ktorý spĺňa všeobecné podmienky stanovené v odseku 2 bode 2 a zaručuje čo najefektívnejšie využitie frekvencií. …

(2) [NRO] musí uskutočniť pridelenie frekvencií podľa zásad otvoreného, spravodlivého a nediskriminačného konania, ako aj ekonomickej efektívnosti. Plánované pridelenie sa má uskutočniť na základe vyhlásenia verejného obstarávania, ak

1. bola zistená potreba z úradnej moci alebo

2. sa podá návrh a [NRO] dospeje k záveru, že navrhovateľ môže splniť dodatočné podmienky súvisiace s právom na používanie frekvencií. …

…

(8) Navrhovatelia tvoria procesné spoločenstvo. …

…“

10 § 56 TKG 2003, nazvaný „Prevod frekvencií, zmena vlastníckej štruktúry“, stanovuje:

„(1) Prevod práv na používanie rádiových frekvencií, ktoré boli pridelené [NRO], vyžaduje predchádzajúce schválenie regulačným orgánom. [NRO] je povinný zverejniť žiadosť o schválenie prevodu práv na používanie rádiových frekvencií, ako aj svoje rozhodnutie. Pri svojom rozhodovaní [NRO] musí zohľadniť v každom jednotlivom prípade predovšetkým technické vplyvy a dopady

prevodu na hospodársku súťaž. V rámci schválenia môžu byť uložené dodatočné podmienky, ak je to potrebné na zabránenie vzniku nežiaducich účinkov na hospodársku súťaž. V každom prípade je schválenie potrebné zamietnuť, ak napriek uloženiu dodatočných podmienok existuje možné riziko, že prevod naruší hospodársku súťaž.

(1a) Ak sa pri prevode práv na používanie rádiových frekvencií preukáže, že je na zabránenie akýmkoľvek negatívnym technickým vplyvom alebo negatívnym dopadom na hospodársku súťaž potrebné zmeniť druh alebo rozsah používania frekvencií, musí sa táto zmena uskutočniť podľa ustanovení § 57.

(2) Podstatné zmeny vlastníckej štruktúry podnikov, ktorým boli pridelené práva na používanie rádiových frekvencií v konaní podľa § 55, si vyžadujú predchádzajúce schválenie [NRO]. Odsek 1 tretia až posledná veta platia obdobne.

…“

11 § 57 TKG 2003, nazvaný „Zmena pridelenia frekvencií“, vo svojom odseku 4 stanovuje:

„Na návrh majiteľa práv [NRO] môže (§ 54 ods. 3) zmeniť predpísané používanie frekvencií. …“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že spor vo veci samej vznikol v súvislosti s prevzatím spoločnosti Orange, ktorá patrila spoločnostiam Stubai SCA a Orange Belgium SA, spoločnosťou Hutchison Drei Austria. Spoločnosť A1 Telekom Austria AG (ďalej len „A1 Telekom Austria“) sa na tejto transakcii zúčastnila ako prevodca určitých práv na používanie rádiových frekvencií, ktorých držiteľom sa stal nový subjekt, ktorý vzišiel z tohto prevzatia.

13 Dňa 7. mája 2012 uvedená transakcia medzi spoločnosťami Hutchison Drei Austria a Orange, ktorá bola koncentráciou v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi („nariadenie ES o fúziách“) (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40), bola oznámená Európskej komisii.

14 Podľa § 56 ods. 2 TKG 2003 spoločnosti Hutchison Drei Austria a Orange požiadali 23. mája 2012 TCK o schválenie zmeny ich vlastníckej štruktúry vyplývajúcej z tejto koncentrácie.

15 Spoločnosti A1 Telekom Austria, Hutchison Drei Austria a Orange podali 9. júla 2012 na TCK žiadosť o schválenie prevodu určitých frekvencií podľa § 56 ods. 1 TKG 2003.

16 V konaní začatom 23. mája 2012 spoločnosťami Hutchison Drei Austria a Orange podala spoločnosť T-Mobile Austria 10. júla 2012 pripomienky TCK, v ktorých vyjadrila svoje pochybnosti týkajúce sa prevzatia spoločnosti Orange spoločnosťou Hutchison Drei Austria a zmeny ich vlastníckej štruktúry. Požiadala o uloženie povinností týmto spoločnostiam na účely zabránenia akémukoľvek narušeniu hospodárskej súťaže.

17 Dňa 10. decembra 2012 spoločnosť T-Mobile Austria požiadala TCK o priznanie postavenia účastníka konania v tomto konaní v zmysle § 8 všeobecného zákona o správnom konaní. V tejto súvislosti požiadala jednak o právo byť formálne vypočutá v rámci uvedeného konania, právo na doručenie vyjadrení žiadateľov, znaleckých posudkov, zápisníc z pojednávania a konečného rozhodnutia, a jednak o priznanie možnosti podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu.

18 Rozhodnutím z 12. decembra 2012 Komisia schválila koncentráciu plánovanú uvedenými podnikmi a tento súhlas podmienila splnením určitých záväzkov. V rámci tohto konania bolo spoločnosti T-Mobile Austria povolené, aby sa zúčastnila na pojednávaní ako dotknutá tretia strana a zúčastnila sa na testovaní účastníkov trhu z hľadiska záväzkov spoločnosti Hutchison Drei Austria.

19 TCK 13. decembra 2012 zároveň schválil zmenu vlastníckej štruktúry požadovanú spoločnosťami Hutchison Drei Austria a Orange, predovšetkým pod podmienkou splnenia povinností stanovených v rozhodnutí Komisie a prevodu určitých práv na používanie rádiových frekvencií z týchto podnikov na spoločnosť A1 Telekom Austria. TCK teda schválil prevod práv na používanie rádiových frekvencií zo spoločností Hutchison Drei Austria a Orange na spoločnosť A1 Telekom Austria. Okrem toho zamietol žiadosť spoločnosti T-Mobile Austria o priznanie postavenia účastníka konania v konaní o schválenie zmeny vlastníckej štruktúry spoločností Hutchison Drei Austria a Orange.

20 TCK v rozhodnutí, ktorým sa zamieta uvedená žiadosť spoločnosti T-Mobile Austria, konštatoval, že ani vnútroštátna právna úprava a ani právo Únie nevyžaduje, aby sa podniku poskytujúcemu elektronické komunikačné siete alebo služby, ktorý sa obáva ohrozenia svojej ekonomickej situácie v dôsledku zmeny vlastníckej štruktúry konkurenčných podnikov, priznalo postavenie účastníka konania v konaní týkajúcom sa schválenia tejto zmeny.

21 Spoločnosť T-Mobile Austria podala proti tomuto rozhodnutiu TCK sťažnosť na Verwaltungsgerichtshof (Správny súdny dvor). V odôvodnení tejto sťažnosti uvádza, že v konaní o schválenie zmeny vlastníckej štruktúry podnikov alebo v konaní o prevode práv na používanie rádiových frekvencií NRO musí považovať konkurenta, ktorý je sám držiteľom práv na používanie rádiových frekvencií, za dotknutého v zmysle článku 4 ods. 1 rámcovej smernice. V tejto súvislosti sa odvoláva na rozsudok Tele2 Telecommunication (C-426/05, EU:C:2008:103).

22 Vnútroštátny súd sa pýta, či sa má spoločnosť T-Mobile Austria, držiteľ práv na používanie rádiových frekvencií, v zmysle článku 4 ods. 1 rámcovej smernice považovať za dotknutú rozhodnutím, ktoré bolo prijaté v konaní o schválenie zmeny vlastníckej štruktúry vyplývajúcej z fúzie formou nadobudnutia iných podnikov poskytujúcich elektronické komunikačné siete alebo služby. Uvádza, že podľa jeho rozsudku vyhláseného 26. marca 2008 sa má spoločnosti T-Mobile Austria priznať postavenie účastníka v tomto konaní v zmysle § 8 všeobecného zákona o správnom konaní, ak by sa spoločnosť v zmysle tohto ustanovenia mala považovať za dotknutú.

23 Vnútroštátny súd zdôrazňuje, že na prvý pohľad uvedené konanie priamo nepriznáva práva tretiemu podniku, ktorého právna situácia zostáva nezmenená v rozsahu, v akom podnik môže rádiové frekvencie, ktoré mu už boli pridelené, naďalej používať rovnako ako doteraz. Podľa vnútroštátneho súdu však nemožno vylúčiť, že žalobkyňa ako držiteľka práv na používanie rádiových frekvencií má byť považovaná za dotknutú v zmysle článku 4 ods. 1 rámcovej smernice.

24 Vnútroštátny súd totiž pripomína, že v konaní o zmene vlastníckej štruktúry podnikov, ktoré sú držiteľmi práv na používanie rádiových frekvencií, možno prijať vhodné doplňujúce opatrenia zamerané na zabránenie narušenia hospodárskej súťaže v dôsledku pridelenia týchto práv, pričom článok 5 ods. 6 posledná veta smernice o povolení výslovne uvádza „predaj… práv na používanie rádiových frekvencií“. A podľa súdu práve k tomuto vo veci samej došlo, pretože v dôsledku prevzatia spoločnosti Orange spoločnosťou Hutchison Drei Austria, ktoré by mohlo ohroziť hospodársku súťaž, považoval TCK za potrebné, aby posledná uvedená spoločnosť previedla časť svojich práv na používanie rádiových frekvencií inému podniku. Podľa vnútroštátneho súdu sa táto povinnosť týka nielen právneho postavenia podniku, ktorý je držiteľom práv na používanie, ktoré majú byť prevedené, a právneho postavenia nadobúdateľa týchto práv, ale aj právneho postavenia iných podnikov, ktoré sú rovnako ako spoločnosť T-Mobile Austria už držiteľmi práv na používanie rádiových frekvencií, a sú potenciálnymi nadobúdateľmi alebo ktorých podiely na rádiových frekvenciách sa menia z dôvodu fúzie, ako aj čiastočného prevodu práv na používanie rádiových frekvencií inému podniku, ktorý bol nariadený na účely zmiernenia negatívneho vplyvu tejto fúzie na hospodársku súťaž.

25 Vnútroštátny súd dodáva, že v rámci prvého pridelenia rádiových frekvencií NRO žiadatelia vytvoria procesné spoločenstvo a toto pridelenie rádiových frekvencií sa musí uskutočniť v otvorenom, spravodlivom a nediskriminačnom konaní upravenom v článku 5 ods. 2 smernice o povolení. Akýkoľvek neskorší prevod práv na používanie rádiových frekvencií, či už zmluvný alebo nariadený NRO podľa článku 5 ods. 6 tejto smernice, ktorý by toto pridelenie menil, by musel takisto rešpektovať tieto zásady.

26 Za týchto podmienok Verwaltungsgerichtshof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Majú sa články 4 a 9b rámcovej smernice a článok 5 ods. 6 smernice o povolení vykladať v tom zmysle, že konkurentovi vo vnútroštátnom konaní podľa článku 5 ods. 6 smernice o povolení priznávajú postavenie ‚dotknutej' osoby v zmysle článku 4 ods. 1 rámcovej smernice?"

27 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 30. septembra 2013 bol zamietnutý návrh vnútroštátneho súdu, aby sa tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal v skrátenom konaní upravenom v článku 23a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a v článku 105 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

O prejudiciálnej otázke

28 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 4 ods. 1 a článok 9b rámcovej smernice, ako aj článok 5 ods. 6 smernice o povolení vykladať v tom zmysle, že podnik, ktorý je držiteľom práv na používanie rádiových frekvencií a konkurentom účastníkov konania v konaní o schválenie prevodu práv na používanie rádiových frekvencií upravenom v tomto článku 5 ods. 6, možno považovať v zmysle článku 4 ods. 1 rámcovej smernice za osobu, ktorá je dotknutá rozhodnutím, ktoré NRO prijal v uvedenom konaní, a v dôsledku toho mu priznať právo zúčastniť sa na uvedenom konaní.

29 Spoločnosť T-Mobile Austria a Komisia uvádzajú, že na túto otázku treba odpovedať kladne. Naopak, spoločnosti Hutchison Drei Austria, Hutchison Drei Austria Holdings GmbH, A1 Telekom Austria a rakúska vláda tvrdia, že na túto otázku treba odpovedať záporne predovšetkým z dôvodu, že článok 5 ods. 6 smernice o povolení podniku, ktorý nie je účastníkom konania o prevode práv na používanie rádiových frekvencií upraveného v tomto ustanovení, nepriznáva právo zúčastniť sa na tomto konaní.

30 Článok 4 ods. 1 rámcovej smernice stanovuje, že „členské štáty majú zabezpečiť, aby na vnútroštátnej úrovni existovali účinné mechanizmy, v rámci ktorých má každý užívateľ alebo podnik poskytujúci elektronické komunikačné siete a/alebo služby, ktorý je dotknutý rozhodnutím [NRO], právo podať odvolanie proti tomuto rozhodnutiu odvolaciemu orgánu, ktorý je nezávislý od zúčastnených strán".

31 Pojem používateľ alebo podnik, ktorý je dotknutý rozhodnutím NRO, však nie je v rámcovej smernici definovaný.

32 Podľa ustálenej judikatúry je však na výklad ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen znenie tohto ustanovenia, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou [pozri v tomto zmysle rozsudky Tele2 Telecommunication, EU:C:2008:103, bod 27, ako aj The Number (UK) a Conduit Enterprises, C-16/10, EU:C:2011:92, bod 28 a citovanú judikatúru].

33 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že článok 4 rámcovej smernice predstavuje prejav zásady účinnej súdnej ochrany, podľa ktorej prináleží súdom členských štátov, aby zabezpečili súdnu ochranu práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok Tele2 Telecommunication, EU:C:2008:103, bod 30 a citovanú judikatúru).

34 V prípade uvedenom v článku 4 rámcovej smernice sú teda členské štáty povinné upraviť možnosť podania odvolania na súdny orgán na účely ochrany práv, ktoré užívateľom a podnikom vyplývajú z právneho poriadku Únie. Z uvedeného vyplýva, že povinnosť priznať účinnú súdnu ochranu, ktorá je upravená v článku 4 rámcovej smernice, sa musí rovnako uplatniť na užívateľov a podniky, ktorým môžu z právneho poriadku Únie, najmä zo smerníc o elektronických komunikáciách, vyplývať práva a ktorí sú na týchto právach dotknutí rozhodnutím NRO (rozsudok Tele2 Telecommunication, EU:C:2008:103, body 31 a 32).

35 Vzhľadom na tieto skutočnosti Súdny dvor vo veci týkajúcej sa postupu analýzy trhu upraveného v článku 16 rámcovej smernice rozhodol, že konkurenčné podniky podniku, ktorý má významný vplyv na relevantnom trhu, môžu byť ako potenciálni nadobúdatelia práv zodpovedajúcich špecifickým regulačným povinnostiam uloženým tomuto podniku zo strany NRO považované za dotknuté rozhodnutiami tohto orgánu, ktoré menia alebo rušia uvedené povinnosti v zmysle článku 4 ods. 1 rámcovej smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok Tele2 Telecommunication, EU:C:2008:103, bod 36).

36 Okrem toho Súdny dvor uviedol, že vzhľadom na to, že NRO majú podľa článku 8 ods. 2 rámcovej smernice povinnosť podporovať hospodársku súťaž pri poskytovaní elektronických komunikačných sietí, elektronických komunikačných služieb, ako aj pri poskytovaní súvisiacich zariadení a služieb najmä tým, že zabezpečia, aby nenastalo narušenie alebo obmedzenie hospodárskej súťaže v sektore elektronických komunikácií, bol by striktný výklad článku 4 ods. 1 rámcovej smernice, podľa ktorého by toto ustanovenie nepriznávalo právo podať odvolanie iným osobám ako tým, ktorým sú rozhodnutia NRO určené, ťažko zlučiteľný so všeobecnými cieľmi a regulačnými zásadami, ktoré NRO vyplývajú z článku 8 uvedenej smernice, najmä s cieľom podpory hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok Tele2 Telecommunication, EU:C:2008:103, body 37 a 38).

37 Ako uviedol generálny advokát v bode 74 svojich návrhov, článok 4 ods. 1 rámcovej smernice sa týka okrem iného všetkých podnikov poskytujúcich elektronické komunikačné siete alebo služby. Treba teda vychádzať z toho, že toto ustanovenie sa vzťahuje jednak na adresátov sporného rozhodnutia a jednak na iné podniky poskytujúce elektronické komunikačné siete alebo služby, ktoré môžu týmto adresátom konkurovať, pokiaľ sporné rozhodnutie môže ovplyvniť ich postavenie na trhu.

38 Zároveň treba uviesť, že článok 8 ods. 2 rámcovej smernice stanovuje členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby NRO prijali všetky zodpovedajúce opatrenia zamerané na podporu hospodárskej súťaže pri poskytovaní elektronických komunikačných služieb tým, že zabezpečia, aby nedošlo k narúšaniu alebo obmedzovaniu hospodárskej súťaže v odvetví elektronických komunikácií, a odstránia zostávajúce prekážky vo vzťahu k poskytovaniu uvedených služieb (pozri v tomto zmysle rozsudky Centro Europa 7, C-380/05, EU:C:2008:59, bod 81, ako aj Komisia/Poľsko, C-227/07, EU:C:2008:620, body 62 a 63).

39 Na základe toho treba konštatovať, že taký podnik ako spoločnosť T-Mobile Austria možno považovať za subjekt, ktorý je v zmysle článku 4 ods. 1 rámcovej smernice dotknutý rozhodnutím NRO, ktoré bolo prijaté v konaní upravenom v smerniciach o elektronickej komunikácii, ak tento podnik poskytujúci elektronické komunikačné siete alebo služby je konkurentom podniku alebo podnikov, ktoré sú adresátmi rozhodnutia NRO, ktoré NRO vydá v konaní zameranom na ochranu hospodárskej súťaže, a ak sporné rozhodnutie môže mať vplyv na postavenie tohto prvého podniku na trhu.

40 Vo veci samej sa otázka položená vnútroštátnym súdom týka práv konkurenta v rámci konania o schválenie zmeny vlastníckej štruktúry konkurenčných podnikov, ktoré vedie k prevodu rádiových frekvencií podnikov zúčastnených na konaní a tým k zmene rozdelenia rádiových frekvencií medzi podniky pôsobiace na trhu. Je nesporné, že ide o konanie uskutočnené TCK podľa § 56 ods. 2 TKG 2003, ktorým sa do rakúskeho práva prebral článok 5 ods. 6 smernice o povolení týkajúci sa prevodu práv na používanie rádiových frekvencií.

41 Treba teda určiť, či cieľom rozhodnutia, ktoré má NRO prijať podľa článku 5 ods. 6 smernice o povolení, je ochrana hospodárskej súťaže a či takéto rozhodnutia môžu ovplyvniť na trhu postavenie podniku poskytujúceho elektronické komunikačné siete alebo služby, ktorý konkuruje adresátovi alebo adresátom týchto rozhodnutí.

42 V konaniach o prevode práv na používanie rádiových frekvencií článok 9b ods. 1 rámcovej smernice ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby podniky mohli v súlade s podmienkami spojenými s právami na využívanie rádiových frekvencií a v súlade s vnútroštátnymi postupmi previesť na iné podniky ich individuálne práva na používanie rádiových frekvencií.

43 Podľa článku 5 ods. 2 druhého pododseku smernice o povolení členské štáty pri prvom udelení práv na používanie rádiových frekvencií musia zabezpečiť, aby sa tieto práva udelili postupmi, ktoré sú otvorené, objektívne, transparentné, nediskriminačné a primerané, ako aj v súlade s ustanoveniami článku 9 rámcovej smernice.

44 Navyše článok 5 ods. 6 smernice o povolení ukladá NRO predovšetkým povinnosť zabezpečiť, aby sa prevodom alebo hromadením práv na používanie rádiových frekvencií nenarušila hospodárska súťaž.

45 Predovšetkým, ako bolo uvedené v bode 38 tohto rozsudku, článok 8 ods. 2 rámcovej smernice stanovuje členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby NRO prijali všetky zodpovedajúce opatrenia zamerané na podporu hospodárskej súťaže pri poskytovaní elektronických komunikačných služieb tým, že zabezpečia, aby nedošlo k narušeniu alebo obmedzovaniu hospodárskej súťaže v odvetví elektronických komunikácií, a odstránia zostávajúce prekážky vo vzťahu k poskytovaniu uvedených služieb.

46 Z uvedeného vyplýva, že cieľom konania o prevode práv na používanie rádiových frekvencií, spadajúceho najmä do pôsobnosti článku 5 ods. 6 smernice o povolení, a teda konania na TCK, ktoré je predmetom konania vo veci samej, je ochrana hospodárskej súťaže.

47 Okrem toho z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že žalobkyňa vo veci samej, t. j. spoločnosť T-Mobile Austria, je na trhu elektronických komunikačných služieb v priamej konkurencii s účastníkmi transakcie prevodu frekvencií, t. j. spoločnosťami Orange, Hutchison Drei Austria a A1 Telekom Austria. Musí byť teda považovaná za dotknutú takým rozhodnutím NRO, o aké ide v konaní vo veci samej, pretože prevod práv na používanie rádiových frekvencií zo spoločností Orange a Hutchison Drei Austria na spoločnosť A1 Telekom Austria mení pomer rádiových frekvencií pridelených týmto podnikom a v dôsledku toho ovplyvňuje postavenie spoločnosti T-Mobile Austria na uvedenom trhu.

48 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 4 ods. 1 a článok 9b rámcovej smernice, ako aj článok 5 ods. 6 smernice o povolení sa majú vykladať v tom zmysle, že za okolností, o aké ide vo veci samej, sa podnik môže považovať za dotknutú osobu v zmysle článku 4 ods. 1 rámcovej smernice, ak tento podnik poskytujúci elektronické komunikačné siete alebo služby je konkurentom podniku alebo podnikov, ktoré sú účastníkmi konania o schválenie prevodu práv na používanie rádiových frekvencií, upraveného v tomto článku 5 ods. 6, a adresátmi rozhodnutia NRO, a ak toto rozhodnutie môže mať vplyv na postavenie tohto prvého podniku na trhu.

O trovách

49 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 4 ods. 1 a článok 9b smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/140/ES z 25. novembra 2009, ako aj článok 5 ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné siete a služby (smernica o povolení), zmenenej a doplnenej smernicou 2009/140, sa majú vykladať v tom zmysle, že za okolností, o aké ide vo veci samej, sa podnik môže považovať za dotknutú osobu v zmysle článku 4 ods. 1 smernice 2002/21, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/140, ak tento podnik poskytujúci elektronické komunikačné siete alebo služby je konkurentom podniku alebo podnikov, ktoré sú účastníkmi konania o schválenie prevodu práv na používanie rádiových frekvencií, upraveného v tomto článku 5 ods. 6, a adresátmi rozhodnutia národného regulačného orgánu, a ak toto rozhodnutie môže mať vplyv na postavenie tohto prvého podniku na trhu.

Podpisy